

Dilsizliğin Ayyukları

— prens · 21 Kasım 2019

Yaralarım erken sağaldı
Böyle bilmezdim oysa
Eğilmiş ve bükülmüş bir bedenin
Gergefinde zaman işlemek/

Boşta gezen kollarıma bu kaç ilmek
Beni ben diye mi sevdin ey hayırsız
Yoksa!
Yüzü dönük yaralarım
Kaçınıcı tuz basışın/
Dilsizdim evet;
Senin kibir otuna dönmüş
Egolarının dilsizi...

Bu açlıkta!
Yol bulabilirsen dönersin bana biliyorum
Lam elife düşmüş dilimin üstünde
Yer bulabilirsin söz katabilirsen
İnce eprimiş yüreğimin yağları
Dilsizliğimde ayyuk/

Köhne zamanlar;
Sanki bir serçe gülüşünde gülüşüm
Bir ünlü ayazında ölmelerim
Kara kuru soğuk geçişlerim

Haykırmak!
Sanki bütün kapıları açtı
Bütün sevdaları eritti
Bakışlarında...

Sana dönüş
Bil ki ölüş biliyorum
Yüzlerce karanfil öper toprağımızı

“Sen duaya düşünce gözlerinden
Gözlerime...”